

DELİ GÖNÜL**Mustafa OĞUZ**

Bir görüşte aklım başımdan aldın
Nedir bu endam boy ey deli gönül
Tutup divaneyi ataşa attın
Kulak ver sesim duy ey deli gönül

Şu yalan dünyaya kondum göçerim
Yâr lebinden şeker şerbet içerim
Bağından mor sümbül nergis biçerim
Badeyi dolu koy ey deli gönül

Bir obadan kalktım bir ele kondum
Bir güzeli sevdim ahuya yandım
Her güzeli bana yâr olur sandım
Beni aşk kölen say ey deli gönül

Torosta soğuk su şırıldar akar
Bir güzel hasreti bağrımı yakar
Bir kızıl gül olsam yar göğsün takar
Beni gurbetten soy ey deli gönül

ÖMÜR DEDIĞİN**Rabia BARIŞ**

İnsan bir emirle gelir dünyaya
Gün gibi tükenir ömür dediğin
Serpilir açılır düşer sevdaya
Gün gibi tükenir ömür dediğin

Gönül vardır düşe kalka yorulur
Bazen yerde kavlar gibi savrulur
Bazen kızgın çölde yanar kavrulur
Gün gibi tükenir ömür dediğin

Her geçen gün ömre ömür biçilir
İstasyonlar birer birer geçilir
Yaşlanınca akla kara seçilir
Gün gibi tükenir ömür dediğin

Gençlikte parlaktır gözün karası
Yürekte yanmaktır özün yarası
Sonra ah etmektir sözün sırası
Gün gibi tükenir ömür dediğin

Gün olur yokuşta dizleri tutmaz
Gün olur acılar uyku uyutmaz
Gün olur umutlar elini tutmaz
Gün gibi tükenir ömür dediğin